

Každý nový martinůvský titul od Supraphonu (vycházejí teď chvályhodně často a rychle) je velkým potěšením. Toto sborové album sice nemůže mířit tak vysoko jako skvostná kolekce lidových kantát (recenzováno v březnu 2017), ale ve smyslu jejího pokračování funguje dobře. Na této desce nespočívá kontrast mezi skladbami, které byly zkomponovány v časovém rozpětí třiceti let, pouze v tom, že Martinů jejich opakující se tematiku zpracovává pokaždé jinak (bolavá hlava z nešťastné lásky, předčasná dospělost malého Ježíška, čekání na milého), ale vzniká i díky rozdílu v obsazení skladeb bez doprovodu stojících vedle *Petrklíče* pro ženské hlasy, housle a klavír a *Tři písní posvátných* pro ženské hlasy a housle z roku 1951. Právě ty mne zasáhly nejvíce, a to díky oslnivému zhudebnění naivně krásných nábožných textů, především pak toho, kde Kristus brzy po svém nanebevstoupení utěšuje matku, kterou zanechal na zemi (všechny tři sloky mají podobnou hudbu, ale ne vždy stejně uspořádanou).

Související skladba o tom, jak čerstvě narozený Ježíš loví ryby, aby mohl připravit snídani své matce, je součástí podobně odlehčeného cyklu zkomponovaného v roce 1934 vedle opery *Hry o Marii*. Jakmile pominou rytmická a harmonická překvapení prvního tracku *Tam z tej strany Dunaja*, inspirovanost dalších šestnácti madrigalů jako by polevila – Martinů si vůbec nebyl jistý, že by měl být cyklus z roku 1939 (H 278) vydán. Ovšem dokonale ladící zpěv Martinů Voices Lukáše Vasilka zní pořád příjemně a dovedu si představit, jak neobyčejné potěšení to musí být pro rodilé Čechy. Nicméně poklad je to úplně pro každého.

David Nice

BBC Music Magazine (Velká Británie), červenec 2018

*hodnocení uměleckého výkonu: ******

*hodnocení technického provedení nahrávky: ******